

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Kei اپنے پیو نو ہر سویرے کم تے جاندیاں ویکھدا سی۔

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

اک گرمیاں دی سویر، 6 اگست نوں، اک نکی، کالی، گول چیز ہیروشیما وچ ڈگ گئی، اوہ شہر جتھے Kei رہندا اے۔

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

تھوڑی دیرچ، اک دھماکہ ہویا جہنے ساری دنیا چ گونجیا، تے اچانک اک وڈا مشروم بادل ظاہر ہویا، جس نے پورے شہر نوں ڈھک لیا۔

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

اک چمک چ، سارا شہر غائب ہو گیا۔ گھر، سکول، ہسپتال سارے بناں کسے سراغ دے غائب ہو گئے۔ ایہہ اک خوفناک بم سی، اک ایٹمی ہتھیار، جہڑا سٹیا گیا سی۔

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved. And Kei never saw her family again.

معجزانہ طور تے، Kei نوں کوئی نقصان نئیں ہویا، لیکن اس نے جلی ہوئی جلد آلے لوکاں نو دریاچ تیردے ہوئے ویکھیا جد کہ جلی ہوئی جلد آلے دوجے لوک Kei دے کول آئے تے کہندے سن۔ "یانی... یانی دے دے...۔" اوہناں لوکاں نوں بچایا نئیں جا سکدا سی۔

تے Kei نے اپنے ٹبرنوں فیر کدی نئیں ویکھیا۔

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

اک ایٹمی ہتھیارنے اک لکھ توں ودھ لوکاں دیاں جاناں لے لئیاں۔ مزید ایہ کہ، ایٹمی ہتھیار دے دھماکے دے بعد ہون آلی کالی بارش نے کئی ہور لوکاں لئی کئی سنگین بیماریاں پیدا کر دتیاں۔

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

جنگ آخر کار ختم ہو گئی، تے Kei اک دادی بن گئی۔ ہیروشیما شہر پہلے ای اک خوبصورت حالت چ واپس آگیا اے۔ ایہہ مننا اوکھا اے کہ شہرتے ایٹمی ہتھیار سٹیا گیا سی۔

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

تے فیروی، دھپ آلے دناں چ وی، Kei دے دماغ نوں مشروم دے بدلاں نے چھایا ہویا اے۔ بدلاں نے چھایا ہویا اے۔

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

ہن، Kei دنیا بھر دے لوکاں نال ایٹمی ہتھیاراں دی ہولناکی دے نال اپنا تجربہ سانجھا کردی اے کیونکہ اجیہے ہتھیاراں دے استعمال نال ہور وی بہت سارے لوک اپنی جاناں گوا سکدے نیں۔

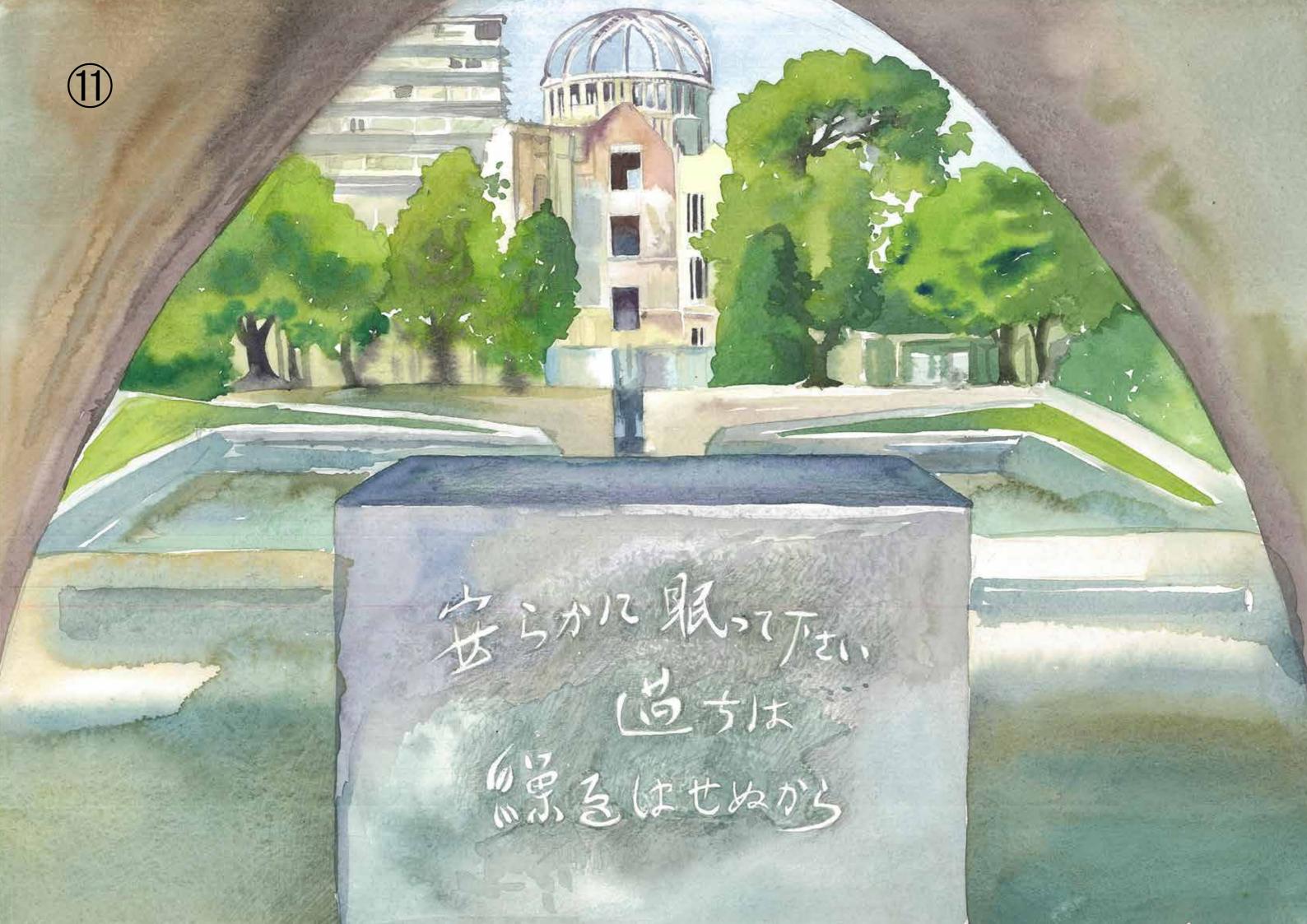

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei دی صرف اک خواہش اے: کہ ایٹمی ہتھیار فیر کدی وی استعمال نہ ہون۔

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

میں امید کرنا واں کہ ایہ ساری دنیا دے لوکاں لئی مسکراہٹاں لے کے آوے گا۔

انت۔

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"اوہ بدل جہڑا غائب نئیں ہووے گا - Kei دی کہانی"

اج، میں Kei ناں دی اک گڑی دے بارے چ گل کرنا چاہنا واں۔ اوہ صرف 8 سال دی سی تے جنگ دے ویلے جایان چ رہندی سی۔